

KANTONGERECHT IN HET EERSTE KANTON

AR no. 16-3625

28 juli 2016

**Vonnis in kort geding in conventie en reconventie
uitgesproken in naam van de Republiek inzake**

DE STAAT SURINAME met name **HET MINISTERIE VAN BINNENLANDSE ZAKEN EN HET MINISTERIE VAN FINANCIEN**, kantoorhoudende te Paramaribo,
eiseres in conventie,
gedaagde in reconventie,
gemachtigde: mr. N.U. van Dijk, advocaat

tegen

- a. **De politieke organisatie VOORUITSTREVENDE HERVORMINGSPARTIJ**, rechtspersoon, gevestigd en kantoorhoudende te Paramaribo,
- b. **De politieke organisatie NATIONALE PARTIJ SURINAME**, rechtspersoon, gevestigd en kantoorhoudende te Paramaribo,
- c. **De politieke organisatie PERTJAJAH LUHUR**, rechtspersoon, gevestigd en kantoorhoudende te Paramaribo,
- d. **MOHABALI, Mohamed Barkatoellah**, wonende in het district Wanica,
- e. **SARDJOE, Prim Koemar**, wonende in het district Saramacca,
gedaagden in conventie,
eisers in reconventie,
gemachtigde: G.R. Sewcharan, advocaat.

Partijen zullen hierna worden aangeduid als de Staat enerzijds en anderzijds als VHP, NPS, PL, Mohabali en Sardjoe dan wel als VHP c.s. gezamenlijk.

1. Het verloop van de procedure in conventie en reconventie

- 1.1. Het verloop van het geding blijkt uit de volgende processtukken/proceshandelingen:
 - het inleidend rekest op 21 juli 2016 ter griffie ingediend met producties;
 - de conclusie van antwoord in conventie en eis in reconventie met producties;
 - de conclusie van repliek in conventie en antwoord in reconventie met producties;
 - de conclusie van dupliek in conventie en repliek in reconventie;
 - de conclusie van dupliek in reconventie met productie
 - de conclusie tot uitlating productie zijdens VHP c.s.;
- 1.2. Ten slotte is de uitspraak van het vonnis bepaald op heden 28 juli 2016.

2. De feiten in conventie en in reconventie

- 2.1. De kantonrechter in kort geding heeft in haar vonnis d.d. 29 april 2016 bekend onder AR no. 16-0881 tussen VHP c.s. als eiser en onder meer het Centraal Hoofdstembureau (nader te noemen CHS) als gedaagden als volgt beslist:
- 5.1. Veroordeelt CHS om overeenkomstig de Wet Terugroeping Volksvertegenwoordigers en de Kiesregeling, zoals bedoeld in artikel 5 van de Wet Terugroeping Volksvertegenwoordigers er zorg voor te dragen dat zij binnen zeven dagen na de uitspraak, bijeenkomt om volgens de in de Kiesregeling bepaalde wijze te voorzien in de opengevallen vacatures van De Nationale Assemblée als gevolg van de terugroeping van de heren R.S. Sapoen en D. Chitan als volksvertegenwoordigers van De Nationale Assemblée.*
- 5.2. Veroordeelt CHS tot betaling van een dwangsom van SRD 10.000,- (tienduizend Surinaamse dollar) per dag voor iedere dag dat zij in strijd handelt met dit vonnis tot een maximum van SRD 500.000,- (vijfhonderdduizend Surinaamse dollar).*
- 5.3. Verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.*
- 5.4. Veroordeelt CHS in de proceskosten aan de zijde van eisers gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op SRD 480,- (vierhonderdentachtig Surinaamse dollar).*
- 5.5. Weigert het meer of anders gevorderde.*
- 2.2. VHP c.s. hebben – zich op het standpunt stellende dat CHS geen uitvoering heeft gegeven aan bovengenoemd vonnis – op grond van dat vonnis executoriaal beslag gelegd op de roerende goederen zich bevindende onder CHS en hebben voorts een executiedatum bepaald en wel nader op 28 juli 2016.
- 2.3. Het dispuut tussen partijen betreft met name de vraag of de Staat gerechtigd is opheffing te vorderen van het executoriaal (derden)beslag op de roerende goederen en gelden onder het CHS en de bankinstellingen, welke ter beschikking zijn gesteld van het CHS (conventie) en of VHP c.s. gerechtigd zijn verhoging van dwangsommen te vorderen (reconventie).

3. De vordering, de grondslag daarvan en het verweer

In conventie:

De Staat verzoekt de kantonrechter om bij vonnis in kort geding:

- 3.1.
- a. onmiddellijk na de uitspraak op te heffen dan wel de opheffing te gelasten van het executoriaal (derden)beslag op de roerende goederen en gelden onder het CHS en de bankinstellingen, welke ter beschikking zijn gesteld van het CHS, gelegd op 10 juli 2016 door de deurwaarder H. Chiragally bij exploit no. 504;
 - b. de openbare executie van de in beslag genomen goederen zoals vermeld bij exploit d.d. 14 juli no. 564 van de deurwaarder H. Chiragally d.d. 28 juli 2016 stop te zetten;
 - c. VHP c.s. individueel en gezamenlijk met onmiddellijke ingang te verbieden om wederom goederen en of gelden van het CHS gesteld in beslag te nemen c.q. te executeren, op straffe van een dwangsom van SRD 100.000,- (eenhonderd duizend Surinaamse dollar) voor iedere dag of keer dat VHP c.s. individueel dan wel gezamenlijk in strijd handelen met het voorgaande;
 - d. het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
 - e. VHP c.s. te veroordelen in de kosten van het geding.

In reconventie:

VHP c.s. verzoeken de kantonrechter om:

3.2.

- a. de staat te veroordelen om de veroordeling uitgesproken bij vonnis d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881 te gehangen en te gedogen, onder verbeurte van een dwangsom van SRD 1.000.000,- (een miljoen Surinaamse dollar), althans een door de kantonrechter in kort geding in goede justitie te bepalen dwangsom, voor iedere keer c.q. handeling waardoor de Staat in strijd met het in dezen te wijzen vonnis handelt;
- b. het vonnis uitvoerbaar bij voorraad te verklaren;
- c. de Staat te veroordelen in de kosten van het geding.

De Staat stelt ter zake haar conventionele vordering – zakelijk weergegeven – het volgende:

- 3.3. Het CHS heeft conform het vonnis van de kantonrechter d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881 voldaan aan hetgeen waartoe hij was veroordeeld. Echter VHP c.s. hebben op grond van voornoemd vonnis beslag gelegd op de roerende goederen zich bevindende onder CHS. Deze goederen behoren CHS echter niet toe maar de Staat. CHS is geen rechtssubject, is noch natuurlijke noch rechtspersoon maar een orgaan van de Staat.
- 3.4. Beslag mag ex artikel 312a Rv niet worden gelegd op goederen bestemd voor de openbare dienst en de beslagen roerende goederen zijn daarvoor bestemd.

VHP c.s. stellen ter zake hun reconventionele vordering – zakelijk weergegeven – het volgende:

- 3.5. Het is hen gebleken dat de Staat zich niet wenst neer te leggen het vonnis d.d. 29 april 2016 met AR no. 16-0881. Zij hebben er belang bij dat de Staat zich onthoudt van elk gedrag c.q. handeling om het CHS te beïnvloeden c.q. te bewegen c.q. te ondersteunen om niet aan het vonnis te voldoen.
- 3.6. VHP c.s. en de Staat hebben verweer gevoerd. Op de verdere stellingen en weren van de Staat en VHP c.s., zowel conventie als reconventie, komt de kantonrechter in kort geding hierna, voor zover nodig terug.

4. De beoordeling van de vorderingen

- 4.1. Gelet op de samenhang van de vorderingen in conventie en in reconventie zal de kantonrechter die vorderingen gezamenlijk behandelen.
- 4.2. In dit geding is in de kern de vraag aan de orde of de Staat gerechtigd opheffing te vorderen van het executoriaal (derden)beslag op de roerende goederen en gelden onder het CHS en de bankinstellingen, welke ter beschikking zijn gesteld van het CHS (conventie) en of VHP c.s. gerechtigd zijn verhoging van dwangsommen te vorderen (reconventie).

In conventie

- 4.3. Naar aanleiding hiervan overweegt de kantonrechter het volgende. Het burgerlijk recht kent het beginsel van ne bis in idem, welke inhoudt een verbod om – anders dan via het instellen van een rechtsmiddel – jegens dezelfde wederpartij een herhaalde vordering van gelijke inhoud en strekking in te stellen, niet. Uit literatuur en rechtspraak van de Hoge Raad (onder meer HR 16 december 1994, NJ 1995, 213) kan worden afgeleid dat schending van dit beginsel in een burgerlijk geschil, op zichzelf geen grond is die kan leiden tot niet-ontvankelijkheid. Dit geldt met name

voor het kort gedingvonnis waaraan geen gezag van gewijsde toekomt en waar dus in latere procedures tussen dezelfde partijen niet onbetwistbaar vaststaat wat de rechter omtrent hun rechtsbetrekking in een eerder kort geding vonnis heeft beslist. In kort geding kan bijvoorbeeld meerdere malen de rechtmatigheid van de executie van dezelfde rechterlijke uitspraak aan de orde worden gesteld. Echter indien dat op precies dezelfde feiten en omstandigheden en met aanvoering van precies dezelfde gronden gebeurt als in een eerder kort geding, zal evenwel het belang bij deze tweede vordering ontbreken en/of zal dat misbruik van procesrecht dan wel strijdigheid met goede procesorde kunnen opleveren en zal de vordering op die grond worden afgewezen (het novum vereiste).

- 4.4. Nu het in deze betreft een kort geding vonnis waarvan opheffing van beslagen wordt verzocht zal de kantonrechter in kort geding, indien blijkt dat er wel voldaan is aan het novum vereiste in die zin dat de nieuwe zaak op nieuwe feiten en/of omstandigheden is gestoeld, volgens de heersende rechtsopvatting – onder meer neergelegd in Tjong Tjin Joe-Pendawalina Hvj GR 14-563 en HR 22 april 1983, NJ 1984, 145 en Stein-Rueb 2007 p.341 – slechts de opheffing van de beslagen bevelen als het te executeren vonnis:
- a. klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust;
 - b. op grond van na het vonnis voorgevallen of aan het licht gekomen feiten klaarblijkelijk aan de zijde van de geëxecuteerde een noodtoestand zal doen ontstaan, waardoor een onverwijld tenuitvoerlegging niet kan worden aanvaard;
 - c. er andere feiten of omstandigheden zijn op grond waarvan de executant in redelijkheid geen gebruik mag maken van zijn exclusieve recht tot executie van het vonnis in kwestie.
- 4.5. Uitgaande van het in 4.4. overwogene zal de kantonrechter in dit kort geding derhalve opnieuw tot een inhoudelijke beoordeling van de grondslagen van de vorderingen van de Staat moeten overgaan tenzij de thans aangevoerde feiten en omstandigheden dezelfde zijn als in de kort geding zaken die VHP c.s. aankaarten. Zij beroepen zich er op dat tegen het vonnis van kantonrechter in kort geding van 29 april 2016 bekend onder AR no. 16-0881 tussen de VHP c.s. als eisers en onder meer CHS als gedaagde er reeds drie executiegeschillen zijn gevoerd strekkende tot stopzetting van de executie. De in onderhavig geding aangevoerde argumenten zouden nagenoeg gelijk zijn aan c.q. dezelfde strekking hebben als die in de andere drie gevoerde executiegeschillen. Derhalve zal de kantonrechter beoordelen of er in casu van dit laatste sprake is.
- 4.6. Ten aanzien van het verweer van de Staat dat het CHS geen rechtspersoon is en geen rechtssubject hetgeen opheffing van beslagen zou rechtvaardigen, overweegt de kantonrechter het volgende. In het voornoemd vonnis in kort geding d.d. 06 mei 2016 met AR no. 16-2065 heeft de kantonrechter ten aanzien van het verweer van CHS dat zij geen rechtspersoonlijkheid bezit bereids overwogen: "Uit het bovenstaande blijkt dat eiser het niet eens is met de zienswijze van de kantonrechter met betrekking tot het al dan niet bezitten van rechtspersoonlijkheid. Nu zij het niet eens is ligt het op de weg van het Hof van Justitie om hierover te beslissen. Het beroep hierop slaagt dus niet." Hieruit volgt dat er geen sprake is van een novum en dat CHS zich op dezelfde grond en wel vermeende verkeerde

- interpretatie van de wet zijdens de kortgeding rechter beroept, waar in een ander geding reeds een beslissing over was genomen. Als gevolg hiervan kan dit beroep in dit geding geen staking van de tenuitvoerlegging van het vonnis opleveren.
- 4.7. Nu de vraag of de beslagen goederen, de Staat toebehoren. Naar opvatting van de kantonrechter heeft de Staat middels overlegging van diverse bescheiden waaronder fotokopie van bescheid van Kirpalani's NV, cheque-nummers, reçu's met bestelbonnen, inventarisatie van Landsgoederen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken voldoende aannemelijk gemaakt dat de beslagen goederen niet CHS maar de Staat toebehoren.
- 4.8. Thans de vraag of de zich onder het CHS bevindende, thans beslagen goederen zijn bestemd voor de openbare dienst. Dit omdat het artikel 312a vermeldt dat beslag niet gelegd mag worden op goederen bestemd voor de openbare dienst. Uit literatuur en jurisprudentie blijkt dat omstreden is wat moet worden verstaan onder "goederen bestemd voor de openbare dienst." Algemeen wordt aangenomen dat het bij goederen bestemd voor de openbare dienst gaat het om goederen die noodzakelijk zijn om de openbare (publieke) dienst te kunnen laten functioneren. Er van uitgaande dat de Staat de aan haar toebehorende, intussen beslagen goederen ter beschikking had gesteld aan het CHS als verkiezingsautoriteit van de Staat Suriname ten behoeve van het organiseren van verkiezingen, daarmee uitvoering gevend aan een publieke taak, moeten deze goederen naar opvatting van de kantonrechter geacht worden bestemd te zijn voor de openbare dienst ex artikel 312a Rv. Niet is gesteld dan wel gebleken dat dit verweer eerder door de Staat is gevoerd. Deze omstandigheid tegen de achtergrond dat het betreft beslag op goederen bestemd voor de openbare dienst brengt met zich dat VHP c.s. in redelijkheid geen gebruik mogen maken van hun exclusieve recht tot executie van het vonnis in kwestie over te gaan. Hiervan uitgaande is er naar dezerzijds opvatting grond om de vordering van de Staat tot opheffing van de beslagen toe te wijzen als in het dictum te melden. De verzochte opheffing van beslagen onder derden met name onder bankinstellingen zal worden afgewezen nu hiervan niet is gebleken. Het onder c. gevorderde komt niet voor toewijzing in aanmerking omdat volgens literatuur en rechtspraak zich omstandigheden kunnen voordoen alsgevolg waarvan de Staat zich in redelijkheid niet kan beroepen om het artikel 312a.
- 4.9. Als partijen die in het ongelijk zijn gesteld worden VHP c.s. op grond van art. 59 Rv. veroordeeld in de proceskosten aan de zijde van de Staat gevallen.

In reconventie

- 4.10. De kantonrechter onderschrijft het uitgangspunt dat rechterlijke uitspraken dienen te worden nageleefd en dat de nakoming daarvan zo nodig moet kunnen worden afgedwongen. Echter ten aanzien van de reconventionele vordering van VHP c.s. overweegt de kantonrechter dat deze stuit op het artikel 182 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering waar in sub vier wordt vermeld dat de gedaagde onbevoegd is om een eis in reconventie in te stellen in zaken van verschil over de tenuitvoerlegging van een vonnis hetgeen in casu het geval is. Op deze grond zal de reconventionele vordering van VHP c.s. afgewezen worden en als partij die in het ongelijk is gesteld worden VHP c.s. op grond van art. 59 Rv. veroordeeld in de proceskosten aan de zijde van de Staat gevallen.

5. De beslissing in kort geding**In conventie**

- 5.1. heft per onmiddellijke ingang op het executoriaal beslag op de roerende goederen, welke ter beschikking zijn gesteld van het CHS, gelegd op 10 juli 2016 door de deurwaarder H. Chiragally bij exploit no. 504;
- 5.2. gelast dat de openbare executie van de in beslag genomen goederen zoals vermeld bij exploit d.d. 14 juli no. 564 van de deurwaarder H. Chiragally d.d. 28 juli 2016 per onmiddellijke ingang worden stopgezet;
- 5.3. verklaart het vonnis voor zover nodig uitvoerbaar bij voorraad;
- 5.4. veroordeelt VHP c.s. in de kosten van het geding aan de zijde van de Staat gevallen en tot aan de uitspraak begroot op SRD 375,- (driehonderd vijfenzeventig Surinaamse dollar).

In reconventie

- 5.5. wijst het door VHP c.s. gevorderde af;
- 5.6. veroordeelt VHP c.s. in de kosten van het geding aan de zijde van de Staat gevallen en tot aan de uitspraak begroot op nihil;

Aldus gewezen en in het openbaar uitgesproken op donderdag 28 juli 2016 door de kantonrechter in kort geding, lid-plaatsvervanger van het Hof van Justitie in het eerste Kanton mr. R. M. Praag te Paramaribo in tegenwoordigheid van de fungerend-griffier mr. G.R. Mangal.

u.g. G.R. Mangal

u.g. R.M. Praag

EISERES IN KORT GEDING IS NOCH IN PERSOON NOCH BIJ GEMACHTIGDE BIJ DE UITSPRAAK TER TERECHTZITTING VERSCHENEN EN DE GEDAAGDEN ZIJN VERTEGENWOORDIGD DOOR MR. WITTENBERG NAMENS HUN GEMACHTIGDE VERSCHENEN.

VOOR BEENSLUIDEND AFSCHRIFT
DE GRIFTIER

~~_____~~
29/7/16

(mr. S. Tika, subst. griffier)